

بازیکن طلایی اسپانیا: داستان آلفردو دی استفانو

ششمین گلزن برتر اسپانیا، سومین گلزن برتر رئال مادرید و "جامع ترین فوتبالیست تاریخ" است. این مرد کسی جز آلفردو استفانو دی استفانو لاوله نیست.

یکی از بهترین بازیکن های چالاک و همه جانبه در تیم رئال مادرید در یک قرن اخیر بدون شک آلفردو دی استفانو است و همین امر باعث می شود او یکی از موفق ترین بازیکنان فوتبال در تمام دوران باشد.

دی استفانو به خوبی مورد توجه دیگر بازیکنان افسانه ای مانند "پله" قرار گرفت و او را به عنوان "بهترین بازیکن همیشه آرژانتین و اسپانیا" توصیف کرد. مجسمه ای برای او توسط یوفا و باشگاه رئال مادرید برای عملکرد خوب خود در زمین ساخته شده بود.

این مجسمه اولین بار در سال ۲۰۰۸ در زمان اعطای جایزه ویژه ریاست جمهوری توسط هر دو سازمان به عموم نشان داده شد.

✓ تولد

آلفرد دی استفانو در ۴ ژوئیه ۱۹۲۶ در شهر کوچک باراکاس بوئنوس آیرس متولد شد. پسر نسل اول ایتالیایی آرژانتین، او در خانواده ای از مهاجران ساکن از Nicolosi، ایتالیا رشد کرد، اگر چه مادرش نیز از میراث فرانسوی و ایرلندی است. دی استفانو جوان، دوران کودکی خود را در خیابان های زادگاه خود با لقب لاستیک توپ سپری کرد. اشتیاق او به فوتبال از این سالهای اولیه ناشی می شود.

✓ حرفه

در سن ۱۷ سالگی، دی استفانو کار خود را با تیم اول خود، Club Atletico River Plate آغاز کرد. سه سال در این تیم و سپس به باشگاه اتلتیکو هوراکان رفت. او فصل بعد به باشگاه رودخانه پلات بازگشت. در سال ۱۹۴۹، در آرژانتین یک اعتصاب فوتبال انجام گرفت که او را مجبور به بازی برای میلاناریوس فاکتوریو بوگوتا کرد. در طول ۱۲ سال اول فعالیتش، او توانست شش عنوان لیگ را برای هر دو باشگاه که برای او بازی کرده بود، بدست آورد.

او در حالی که برای رئال مادرید بازی می کرد، به اوج خود رسید. عملکرد وی همراه با همکاری او با Ferenc Puskas پیروزی چندانی به تیم داده است. برای چندین دهه، رکورد او ۴۹ گل در ۵۸ بازی ناپدید شد. با این حال، این روزها، دیگر بازیکنان خوبی که مانند کریستیانو رونالدو بازی می کنند، پیشی گرفته اند.

زمین های بین المللی نیز شاهد شگفتی های دی استفانو بوده است. او دارای سه تیم بین المللی است که فقط دو تیم توسط فیفا شناخته شده اند. آرژانتین و اسپانیا.

او دارای شش بازی با آرژانتین، سی و یک بازی در اسپانیا و چهار بازی با کلمبیا است. در حالی که برای تیم آرژانتین بازی می کرد، فرصتی برای شروع بازی جام جهانی خود نداشت زیرا تیم حاضر به پیوستن به این مسابقات نشد. او همچنین واجد شرایط بازی در جام جهانی بود که در سال ۱۹۵۴ به دلیل مصدومیت از سوی آرژانتین و کلمبیا به سر می برد. این رویداد باعث می شود او ۲ سال بعد شهروندی اسپانیایی را کسب کند.

او به تیم اسپانیایی پیوسته و اولین بازی خود را در سال ۱۹۵۷ انجام داد. با اتکاء به او، او توانست تیم را در دوره های مقدماتی جام جهانی ۱۹۶۲ با وجود شکست قبلی شکست در سال ۱۹۵۸، متوقف کند. متأسفانه او هنوز قادر نبود به دلیل آسیب عضلانی خود در مسابقات واقعی بازی کند. او در نهایت در سال ۱۹۶۲ از فوتبال بین المللی بازنشسته شد و حتی یک بار در مسابقات جام جهانی بازی نکرد.

پس از بازنشستگی او از بازی فوتبال به طور کلی در سال ۱۹۶۴، او توجه خود را به مربیگری و مدیریت تیم تغییر داد، با شروع از آنچه در سال ۱۹۶۷.

دی استفانو دوباره با River Plate و همچنین بوکا جونیور کار می کرد و تبدیل به بخشی جدایی ناپذیر در کسب عنوان لیگ خود شد.

به نظر می رسد که بهترین بازی او، فینال جام اروپا ۱۹۶۰ در برابر آینترخت فرانکفورت است. تا به امروز، هنوز هم به عنوان یکی از بهترین بازی های فوتبال اروپا دیده می شود. او در دقایق ۲۷، ۳۰ و ۷۳ از بازی سه گل از هفت گل به ثمر رساند. در همین حال، او در اولین بازی خود برای تیم ملی اسپانیا، توانایی های پرخاشگری خود را در این زمینه در عرصه بین المللی به نمایش گذاشت. آنها مسابقه دوستانه را با نمره نهایی ۱۵ به دست آوردند.

✓ مدرسه واقعی آلفردو دی استفانو

در طی دوران حرفه ای دی استفانو توانست مهارت های زیادی به دست آورد. یکی از آن ها برای "فوتبالیست اروپایی سال" است که او دو بار در سال ۱۹۵۷ و سال ۱۹۵۹ برنده شد.

بالتر از همه، او نیز تنها برنده جایزه فوق العاده برای "موفقیت های شغلی شگفت انگیز" شد. او در مجموع ۵۲۱ بازی در کار حرفه ای خود بازی کرده است و در مجموع ۳۷۶ گل به ثمر رسانده است.

✓ زندگی شخصی

در ۵ ژانویه سال ۱۹۵۰، او با سارا فریتز ازدواج کرد و دارای ۶ فرزند به نام های آلفردو، ایگنسیو، صوفیه، سیلوانا، هلنا و نانت شد. او پس از مرگ همسرش در ۱۴ مه سال ۲۰۰۵ با یک قلب شکسته باقی ماند.

دی استفانو بعد از ۹ سال، دچار حمله قلبی شد و در بخش مراقبت های ویژه بیمارستان گرانگیو مارانون قرار گرفت. او دو روز بعد در ۷ ژوئیه ۲۰۱۴، در سن ۸۸ سالگی، درگذشت.

✓ جوایز و دستاوردها

همیشه به عنوان یکی از بزرگترین بازیکنان تاریخ شناخته خواهد شد. او از پشت سر گذاشتن سوابق برجسته، مانند شایستگی بیشترین گل در فینال اروپا را به دست آورد. همچنین دریافت کننده جایزه Pichichi از ۱۹۵۴ تا ۱۹۵۹ و Order Of Merit در سال ۱۹۹۴ است.

دیگر جوایزی که به او داده شد، FIFA 100 در سال ۲۰۰۴ بود.
میراث او در فوتبال به طور مداوم به رسمیت شناختن تمام سهم خود به ورزش است.